

ABONAMENTELE

IN TOATA ROMANIA: Pe an... Pe 6 luni... Pe 3 luni... IN STRAINATATE: Pe an... INSERTIUNI SI RECLAME: Linia de 30 litere pe linie, pagina IV, 30 bani...

TIMPUL

ANUNCIURI

Se primesc in străinatate: La D-nii Haasen... A. Oppalik in Vienna, Stubenbastei 2; Rudolf Mosse in Vienna, Seilerstätte 2; Vincom Hrdicka in Vienna, Teinfalstrasse 17; Philipp Lab in Vienna, Eschenbachgasse 11; L. Lang & Comp. in Peța și Hacas-Lafite-Bullier & Comp. in Paris.

ESTE IN TOATE ZILELE DE LUCRU.

BIROUL REDACȚIEI ȘI ADMINISTRAȚIEI: PALATUL „DAOJA.”

Brisorii nefrancați nu se primesc.

Articolul nepublicat se vor arde.

Un număr în Districte 15 bani.

BULETIN TELEGRAFIC

Serviciul privat al „TIMPULUI.”

(Agenția Havas). Serviciul de Vineri 9 ore dimineața. — Viena, 17 Mai. Camera Deput.ților Camera a respins cu 131 voturi contra a 66 propunerii ce țineau a modifica legea fundamentală asupra delegațiilor. Guvernul combătuse această propunere.

Paris, 17 Mai.

Se consideră ca mincinoasă telegrama oficială turcească care anunță luarea Sukum-Kalebului, un mic port rusec la marea Noagră, pe coasta Caucazului și care adaugă că Cerechiș musulman de prin prejur s'ar fi resculat și că garnisoua, precum și populațiunea orașului ar fi măcelărite.

Constantinopol 16 Mai.

Ahmet-Pașa este numit guvernator al vilayetului Dunării, în locul lui Salyk-Pașa.

Paris 17 Mai.

(Oficială) Ministrul demisionari roman în funcțiune până la numirea noului Cabinet.

BUCHURESCI 6 MAI.

Ne pare bine că într'un timp așa de scurt guvernul și principalul organ al partidului radical a început să recunoască bunătatea, prevederea și patriotismul faptelor guvernului conservator.

De cât va timp „Românul” trămbitează meren necesitatea independenței Statului Român. Mai anul trecut trămbitea contrariul. Fie! Tot bine că a recunoscut și acum că nu este nici demn, nici înțelept d'a se ține existența României de soarta putredului edificiu al puterii Otomane din Europa, destinat pierii.

Ceea ce ne miră însă este aspra muștrare ce ziarul guvernului face Camerei, în cât merge până a dice: „I. Senat s'au spus cuvinte mai demne și mai bine raționate de cât cele pe cari ni le-a auzit urechile în senul Camerei”.

Dar din două una: sau, precum zicea mareșalul Mac-Mahon „-lui J. Simon, — guvernul numai are ace-

enși influență pentru a face să prevalueze vederile sale în senul Camerei, și această influență scimprea bine că o are; sau că, presidentul Camerei și directorul „Românului”, d. C. A. Rosetti, voiesce cu asemenea muștrări a da un mai mare avânt majorității mari de care dispune.

Intemeindu-ne pe cea din urmă supoziție, zicem că Independința României este în mâna guvernului. Pentru a o proclama, guvernul conservator ar fi avut să lupte contra partidului radical; dar guvernul actual n'are un asemenea adversar și atârna numai dela tactul și patriotismul său, căci adesea cele mai frumoase fapte politice devin fatale deschizând viitorului un iavor nesecat de calamități, dacă prevederea și abilitatea n'au predominat în făptuirea lor.

Suntem informați că cartirul general al armatei Rusești se va strămuta la Cotroceni.

Asupra judecării majorului Pilat primim în acest moment un articol. Ziarul fiind deja combinat, îl vom publica în numărul de mâine.

DIN AFARA.

După știrile sosite din Moscova, președintele Comitetului central al slavilor, Aksakoff a primit de la marșalul sa Țarul încuviințare pentru ca cemitetele slave din țerile de peste Dunăre să și urmeze activitatea și pe timpul ocupațiunii, ce va urma, având numai a fi subordonate administrațiunii civile atașate pe lângă comanda supremă a armatei. În timpul rebelului aceste comitete de bine-facere se vor însărcina cu căutarea răniților și cu ajutorarea victimelor.

Gazeta de Colonia comunică din Paris știrea, că Lesseps a fost chemat la Londra. Se asigură, că negocierile relative la canalul de Suez se vor reluce între Englitera și cele-alte părți interesate.

Ziarele din Franța și Germania comunică în zilele trecute știrea, că guvernul Rusiei ar fi contractat un împrumut mai mare și ar fi luat deja 75 milioane ca anticipațiune. „Fremdenblatt,” pe baza unor informațiuni pozitive face un fel de corectură acestei știri, constatând că împrumutul nu s'a făcut cu 8 la sută, precum se zicea, ci numai cu 6 la sută și că el nu este destinat pentru cheltuielile de rebel, care sunt deja asigurate.

„Fremdenblatt” comunică din St. Petersburg știrea, că comitele Șuvaloff nu se va mai întoarce la postul său din Londra. Până acum nu se știe însă cine va fi numit în locul lui.

După știrile sosite din Constantinopol se adevărește știrea, că fortăreța Kars e încongurată din toate părțile de Ruși. Relativ la aceasta se comunică următoarele: Valul din Erzerum a comunicat Porții cu scurtime laconică, că rușii au prins la Kars 20,000 turci. În urma unei discrețiuni „Levant Herald” a prins veste despre această știre și a publicat-o ca o armă contra ministrului de rebel Redif Pașa. Efectul acestei publicări a fost o panică generală atât în Constantinopol, cât și cu deosebire la Poartă. Spre a domoli spiritele Redif Pașa și Mahmud Pașa nu mai de cât au grăbit la ambasadorul Engliterii și l'au comunicat, că după știrile primite de la Muktar Pașa știrea publicată de „Levant Herald” este pe deplin scornită. Cu toate acestea nimeni nu știe, ce s'a petrecut la Kars și e probabil, că Turcii au fost prinși ori cel puțin respinși în fortăreță.

Din cartierul general al armatei turcești un corespondent al ziarului „Fremdenblatt” ne comunică detaliuri despre legiunea polonească și despre cea maghiară. Legiunea polonească numără până cum 40, zi patru-zeci de oameni, eără legiunea maghiară de loc nu s'a constituit încă. Sunt în cartierul general mai mulți ofițeri de honvezi, care însă

până acum nici nu au putut organiza vre-un corp deosebit, nici nu au fost primiți în armata turcească. Generalul Klapka, pretinsul șef al legiunii maghiare nu a sosit încă și nici nu se știe dacă va sosi.

Ședințele parlamentului englezesc au avut în zilele trecute o deosebită importanță prin declarațiunile subsecretarului de stat Cross, care a slăbit în mare grad efectul respunsului englezesc la nota Principelui Gorceiacoff. Unul dintre oficioasele din Viena ne asigură, că s'au început „pour-parlers” între cabinetul de St. James și acela din St. Petersburg relativ la aceste declarațiuni. Anume secretarul de Stat Cross a declarat, că Englitera nu va intra în acțiune de cât atunci, când interesele ei ar fi atinse. Acum se încearcă dar o înțelegere pentru precizarea acestor interese și pentru statornicirea unei linii de demarcațiune, peste care trecând Rusia, Englitera s'ar simți silită a intra în acțiune.

Cetimin „Post” „Neue Wiener Tagblatt” comunică din Viena, că comitele rusești au hotărât a nu mai plăti soldă insurgenților din Bosnia, sfătându-i să trimită la Viena o deputațiune, cerând ocompensarea țării. De altminteșea știrile, ce sosesc din Bosnia, Herzegovina și Montenegro, toate sunt îndoișoare. Trebuște să presupunem, că până acum nu au avut loc lupte de oare-și-care importanță.

Telegrafal Român din Sibiu comunică după zierele maghiare știrea, că în Oradea mare urmează a se concentra un corp de 30 mii honvezi, (armată teritorială a Ungariei), care va avea să funcționeze ca rezervă a corpului de armată, ce se concentrează în Transilvania. Nu știm dacă această știre adevărată și chiar în îndoișor, că deocamdată ea ar putea să fie. De și guvernul central în înțelegere cu ministerul de honvezi încă acum două luni luase toate măsurile de mobilizare și de aprovizantare pentru o eventuală concentrare de trupe în Oradea mare, de și știm pozitiv, că rezerva regimentelor din districtele orientale au fost chemată sub armă, credem că știrea răspândită acum nu este decât o presupunere basată pe aceste premise. După informațiunile, ce le primim dela un corespondent din acele părți până acum nu au avut loc transporturi de trupe alăuse din alte părți și chiar dacă s'ar face concentrări, deocamdată ele ar trebui să se mășuguescă la regimentele ori la batalioanele de honvezi compuse din populațiunea districtelor orientale.

POLITICA GUVERNULUI ENGLEȘ

Sub acest titlu publicăm importanta analiză a discursului domnului M. Lovve din Camera Comunelor în ședința de la 8 Mai.

D. Lovve susține că este o greșală de a crede că d. Gladstone doresce ca Anglia să facă răzbel cu Rusia. Englitera nu are a interveni în răzbelul ce a izbucnit.

Convin, zice oratorul, că de la început, guvernul Majestății Sale Britanice a avut dorința de a menține integritatea și independența Imperiului turc, precum și de a menține pacea Europei și înțelegerea europeană; dar nenorocirea a voit ca guvernul să nu renșească în tot ce a întreprins.

Cari sunt cauzele nesuccesului său? Aceste cauze nu sunt greu de găsit.

Nesuccesul guvernului englez n'a fost nici de cum o consecință a dificultăților cu care el a avut să lupte, pentru-că din contra circumstanțele i-au fost foarte favorabile.

Impăratul Rusiei era dispus a menține pacea, și este peste putință de a crede că Turcia, în fața secării resurselor sale financiare și în fața tuturilor celor alte dificultăți cu cari avea a lupta, ar fi putut dori răzbelul, atunci când nici una din cele alte puteri ale Europei n'avea negreșit dorința de a rupe pacea.

Guvernul Majestății Sale avea dar un excelent punct de plecare; toate șansele succesului erau în favoarea lui.

Atunci dar pentru ce n'a reușit? El datorește insuccesul său circumstanței că ducea pe față cel puțin trei sisteme de politică, tot de odată circumstanței că el nu voia să și spuie pe față scopul său și că a condus negociațiunile fără abilitate și fără vedere lămurită.

Mai este încă o cauză care a contribuit a face să cază toate planurile sale, acesta este ostilitatea persistentă a guvernului englez contra Rusiei.

PARTEA LITERARA.

OCOLUL PAMENTULUI

80 DE ZILE

XVI.

(urmare.)

Din acea zi, Vântură-Lume și agentul său întâlnesă adese-ori; agentul se ținea într'o deosebită rezervă către soțul său, și nu încerca d'a-l face să vorbească. Odată să de donă ori întrezănu pe d. Fogg care pedea voios în marele salon al „Rangoonului”, său ținând de vorbă pe Mistres Andă, său jucând whiut, după obiceiul său.

Vântură-Lume începuse a cam cugeta serios asupra curioaselor întâmplări care puseseră încă odată pe Fix în calea atipănnului său. Acest gentleman, foarte amabil și îndatoritor altminteșea, dar pe care l' întâlnise mai întâi la Suez, apoi imbarcat pe „Mongolia”, coborându-se la Bombay unde zicea că are treabă, îl răgănesce pe

„Rangoon, în calea ce duce la Hong-Kong, într'un cuvânt, urmând pas cu pas întinerarul d-lui Fogg; o asemenea chestie trebuia frământată. Său era o întâmplare cel puțin stranie, său că acel Fix urmăria pe cine-va? Vântură-Lume era gata să și parizeze papucii—pe care și pusese bine—că Fix va pleca din Hong-Kong, în același moment en el, și de sigur pe același vapor.

Vântură-Lume s'ar fi putut gândi un secol, și tot n'ar fi putut ghici ce minie avea agentul. Nici odată nu și ar fi închipuit că Fileas Fogg este urmărirea ca un hoț împrejurul globului pământesc. Înă pentru că este în natură a se lămurii ori-ce lucru, iacă cum Vântură-Lume, de odată luminat, interpretase prezența deosebită a lui Fix, și în adevăr, ghiceala era nemeșită. După el, Fix era și nu putea să fie altminteșea de cât un agent trimis pe urmele d-lui Fogg de către colegii săi de la Reform Club, ca să constatare că în adevăr călătoria se făcea împrejurul pământului după întinerarul convenit.

De sigur! nu mai e îndoișor!—și repeta mereu blăntul, mândru de descoperirea ce făcuse. Este un spion pe care gentlemanii l'au pus în urma noastră! Fapt puțin demn! D. Fogg atât de leal și ono-

rabil! Să și spioneze printr'un agent! A! domnilor de la Reform-Club, are să vă doară această procedură nedemnă!

Vântură-Lume, încântat de descoperirea sa, se decise cu toate acestea să nu spună nimic atipănnului său, temându-se ca acesta să nu fie cu drept jicmit de bănuiala ce i arăta adversarii săi. Însă și promise să sune pe Fix cu vorbe ascunse, dar fără să se compromită.

În ziua de mercuri, 30 Octomvrie, după prânz, „Rangoon”, intra în strimtoarea Malaca, care desparte insula cu acest nume de Sumatra. Alte insule muntoase și foarte pitorești ascundeau pasagerilor vederea marelui insule.

A doua zi, la 1 ore, „Rangoon”, căști-gând ojabm, și asupra străbaterii reglementare, se oprir la Singapur pentru a și lua provizia de cărbuni.

Fileas Fogg inserise această înaintare pe colona căștișurilor, și atât dată, se coboră la țerm, însoțind pe Mistres Andă, care arătase dorința d'a se plimba câte-va ore.

Fix, pentru care ori-ce mișcare a lui Fogg îl părea însemnată, îl urmăria. Vântură-Lume ridea „în potto”, văzând mi-

șcările lui Fix, apoi se duse să și facă țâguelile obișnuite.

Insula Singapur nu este nici mare nici cu vro înfățișare imponentă. Munții, adică profilul, îi lipsese. Este un parc îmbrădat de frumoasa drumuri. Un elegant echipagiū, adus din noua Hollandă, plimbă pe Mistres Andă și pe Fileas Fogg prin dumbrăvile de palmieri cu bogată verduță și de cuișori ale căror cuișe se formează chiar din bobocul floarei întredeschise. Aci înșgurile de piper înlocuiesc tușgurile mărcinoase din câmpiile europene.

După o plimbare de două ore, Mistres Andă și companionul ei,—care privea cam fără să vază — reintrară în oraș, o mare grămădire de case mici și cu o formă greoaie înconjurate însă de grădini frumoase, în cari cresc ananasuri și mangoște, cele mai minunate fructe din lume.

La zece ore se întoarseră la vapor, tot urmăriți, dar fără să și observat, de agentul Fix care trebuise și el să cheltuiască o plimbare fără voie, cu fatoul.

Vântură-Lume îl aștepta pe „Rangoon”, Cumpărăse vro duzină de mangoște, mari ca merele obișnuite, cu o culoare închisă pe d'asupra, în lăuntrul cu un rogiū viu, și al cărui fruct alb, topindu-se în gură,

produce o necomparabilă plăcere adevărată celor enocșători. Vântură-Lume fu foarte fericit, a le oferi Mistresei Andă care și mulțumi cu multă gingășie.

La un-spre-zece ore, „Rangoon”, complectându-și provizia de cărbuni, plecă și după câte-va ore pasagerii nu mai zărisă înălții munții din Malacca, ale căror păduri adăpostesc cei mai frumoși tigri din lume.

Cam o mie trei sute mile despărțit Singapurul de insula Hong-Kong, mic teritoriu englez deslăpuit de țermul chinez. Fileas Fogg avea mare interes a strebate această distanță în șase zile mult, ca la Hong-Kong să poată lua vaporul ce avea să plece în ziua de 6 Noembrie la Yokohama, unul din însemnatele porturi ale Japoniei.

„Rangoon”, era foarte încolțit. La Singapur intraseră mulți pasageri indieni, Ceilanezi, Chinezii, Malaezi, Portugezi, cari mai toți ocupă clasa a doua.

Timpul, destul de frumos până aci, se schimbă cu cel din urmă pătrar de lună. Marea se umflă, vântul sufia adesea, rădicând mari talasuri; însă, din fericire, sufla de la sud-est ceea ce favorisa și mai mult avântul vaporului.

Cel d'antău din cele trei sisteme politice, la care am făcut aluziune, este amicitia sistematică a Angliei pentru Turcia și ostilitatea sa persistentă contra Rusiei; aceasta era politica primului-ministru.

Al doilea, era politica care consistea a face cât se poate de neînsemnată și a căuta nepregetat a diminua importanța a ori ce se făcea și a favoriza pe Turcia contra Rusiei; aceasta era politica secretarului de stat la afacerile externe.

Al treilea, era politica care semăna mult cu aceea pe care o sprijinea membrul opozițiunii, aceasta era politica marchisului Salisbury.

Punctul următor asupra căruia voesc să atrag atențiune camerei este semnarea protocolului.

Lordul Derby se învoise a semna protocolul și imediat după ce și pusese semnătura, el a anexat o notă prin care declara că n'a lucrat astfel de cât în interesul păcii europene.

Guvernul englez putea oare adresa Rusiei o mai mare insultă?

Nota declara că în cazul când desarmarea reciprocă, circumstanță de care nu era cestiune în protocol, nu va avea loc în Turcia ca și în Rusia, protocolul va fi considerat ca nul și neavenit.

D'abia poate cine-va crede că Rusia ar fi putut fi insultată într'un mod așa de ultragios, cum a fost în nota cu care Lordul Derby a însoțit semnarea protocolului.

Numai din acest moment resbelul a fost hotărât, numai din acest moment nu s'a putut crede și compta pe o înțelegere comună.

Ultimul incident este fără îndoielă cel mai supărător, acesta este documentul ca răspuns la circulara prințului Gorciacoff. Termenii și tonul erau odioși. Răspunsul zicea „că guvernul Majestății nu poate admite cum pretinde principele Gorciacoff, că răspunsul Porții înlătura ori ce speranță de deferență din partea sa la dorințele și consiliile Europei și ori ce siguranță pentru aplicarea reformelor.”

Guvernul a adăugat că, „cât despre dănsul, el crede că cu rebdare și moderațiune din ambele părți, nu era neprobabil că scopul sperat nu ar putea fi încă atins.”

În instrucțiunile sale lordul Salisbury, guvernul spusese că nimic nu se putea face fără garanții; și cu toate acestea, atunci când nu sunt garanții, ci numai o declarațiune vagă și generală pentru voințele și dorințele puterilor, guvernul englez acuză pe Rusia că s'a separat din

concertul european, zicând că el nu vede pentru ce nu ar fi putut continua de r se înțelege, că se putea spera încă, în aceste circumstanțe, a jungerea la scopul dorit”. Răspunsul Engliterii mai zice încă: „Este o contra-vențiune la stipulațiunile tractatului de Paris din 30 Martie 1858, prin care Rusia și cele alte puteri semnătoare s'au angajat fie-care pentru sine, a respecta independența și integritatea imperiului otoman”. Rusia, este adevărat, avusese avantajul de a cunoaște vorbele secretarului de Stat, care zisese că ar fi o crimă de a se depărta de vre-unul din angajamentele încheiate prin tractat; dar, de altă parte, o autoritate nu mai puțin înaltă îi zisese că ea nu trebuia să consulte de cât propriile sale interese. Lordul Derby nu spusese asemenea că tractatele nu sunt nemuritoare, că se învechesc și că principiul, cum că ele sunt obligatorii, este prea învechit și absurd? Și cu toate acestea, tocmai când Rusia intră în acest mod de a vedea, i se adresează amare insultări.

Se zice că Impăratul Rusiei s'a separat de concertul european, care se menținuse până acum, și că în același timp se deslegase de angajamentul, la care și dădese solemn consimțământul. Acest limbajiu adresat de un suveran unui alt suveran, este destul de energetic, când nu există între ei de cât relațiuni amicale. Și apoi, mă întreb, când repetim dacă Rusia s'a despărțit de concertul european, care este puterea care în realitate s'a despărțit de acest concert? Nu este aceea din cele șase puteri, care semnând protocolul, l'a făcut nul prin faptul condițiunii cu care l'a însoțit? Nu e oare Anglia, care, după această faptă, a adresat Impăratului acel limbajiu amar și insultător „cum că este peste putință de a prevedea consecințele unui asemenea fapt?” Ce era acest limbajiu, dacă nu o amenințare directă la adresa Rusiei?

Isbucind un resbel între Turcia și Rusia, la ce alte consecințe putea să face aluziune această amenințare, dacă nu că noi vom lua armele contra Rusiei?

În fine, guvernul Majestății Sale zice: „că se simte obligat de a declara într'un mod de o potrivă formal și public că hotărârea guvernului rus nu va putea să aibă nici adesiunea nici aprobațiunea sa”. Nu era trebuință de a trimite un răspuns la această circulară. Ea fusese adresată tutulor puterilor. Se crede că nici o altă putere nu a făcut răspuns și

nu era trebuință pentru guvernul englez de a răspunde.

Cel puțin, dar guvernul englez n'a avut intențiunea de a încurca relațiunile noastre cu Rusia, nu vîz de loc ce a putut să l hotărască a răspunde la circulară cu tonul cu care a răspuns.

Ași întreba Camera dacă nu este convinsă că guvernul a căzut în tot ce a întreprins? Insuccesul său nu se datorește la circumstanțe ce nu depindea de el, de a le înlătura, dar a fost consecința unui șir de greșeli, a unei lipse de temperament și de judecată. Camera Comunelor să se abțină dară de a zice că este satisfăcută de conduita guvernului.

Guvernul englez a distrus tot ce a făcut, ofensând pe Rusia, și iată ceea ce a grăbit resbelul.

SENATUL

Sedința de Joi, 5 Mai 1877

Sedința se deschide la 3 și jum. ore sub președinția d-ni v. președinte M. Costachi. După adoptarea sumarului se suspendă ședința până la venirea d-lui ministru de Finance.

La redeschidere d. Cămărășescu, citește raportul asupra legii pentru modul efectuării împrumutului de 42 și jumătate lei, în sume parțiale din cari 10 milioane să se întrebuinteze pentru armată.

D. v. președinte declară deschisă discuțiunea generală.

D. Sturdza întreabă pe d. ministru de Finance pentru ce se amestecă în împrumutul de 2 și jum. milioane, împrumutul de 10 milioane ce se cere pentru armată? D-sea crede că este bine ca aceste împrumuturi să se facă separat.

D. ministru de Finance zice că guvernul nu a avut autorizație până acum ca să efectueze împrumutul de 42 și jum. milioane în părți separate. Eu am făcut cunoscut în secțiunii că nu avem trebuință de 42 milioane pentru căile ferate, căci nu era să plătim într'oa singură zi costul întreg al căilor ferate. Chiar camera a găsit de cuviință în sesiunea precedentă ca din această sumă să se distragă cifra de 16 milioane pentru plata celor alte datorii. Suma de 10 milioane ce se cere pentru armată este numai un avans ce se ia din cele 42 milioane.

D. Sturdza Nu mă pot împăca cu modul de a vedea al d-lui ministru. Nu am găsit nici uă dată ca uă măsură bună financiară, dispozițiunea Camerei precedente prin care s'a luat, 16 milioane ce dătează, din împrumutul de 42 milioane. Tot așa nu pot să fiu și pentru împrumutul de 10 milioane. Se va face ast-fel uă confuziune și numai în cifre nu încapă confuziune. Sunt sigur că se va face uă sumă de perturbațiuni. Împrumutul de 16 milioane a devenit uă datorie flotantă și prin urmare o vom avea în deficit la sfârșitul anului.

D. N. Lahovary. Eu cred că acest împrumut de 10 milioane nu este de cât un vi-rimeut. Apoi în urma moțiunii care am votat-o în ședința de alaltieri noaptea se

poate ca să nu acordăm această sumă pentru armată.

D. M. Costachi. În toate împrejurările imi plac situațiunile france. Vă declar dară că voi da tot concursul meu guvernului în această împrejurare. Înțeleg foarte bine pe d. ministru că este uă mare înlesnire pentru guvern ca să realizeze împrumutul de 10 milioane din cel de 42 pentru că aceasta este cunoscut deja și așteptat de piețele europene nici uă îndoielă că mai târziu vom ridica împrumutul la 52 milioane. Si eu sunt sigur că această ridicare nu se va face. Prin urmare scin care este scopul guvernului. Voesc ca să scază din concesiunea Crawley, linia de fer Adjud-Occa. Da și sunt unul din reprezentanții României de dincolo de Milcov, însă primic această jicnire a intereselor comerciale din Moldova, fiind că recunosc că granița țerei românești astăzi e la Danăre, prin urmare acolo trebuie că ne fițiuită inima noastră. Țin însă ca d. ministru să fie franc și leal în această cestiune.

D. ministru de Finance face declarațiunea că Convențiunea cea nouă cu Crawley este deja făcută, semnata de d. Crawley și de ministru de Finance, și depusă pe biroul Camerei, care încurând o va lua în dezbateri. Nu pot da nici uă altă des-lușire. Cine voesc poate să înțeleagă.

D. ministru adăugă și aceste cuvinte, care ar dori să nu fie inserate în procesul verbal: „Mare e limba boulni, dară nu poate să vorbească”.

D. M. Costachi. Atunci eu votez pentru că este bine înțeles că această lege este subordonată votării unei noi convențiunii cu Crawley.

După închiderea discuțiunii se procede la votarea articolelor cari se primesc fără discuțiune.

Legea în total se adoptă cu majoritatea de 24 voturi contra 3.

Sedința este ridicată la 5 ore p. m.

CAMERA

Sedința de Joi 5 Mai.

Sedința se deschide la orele 2 p. m. sub președinția d-lui C. A. Rosetti fiind prezinți 77 d. deputați.

Se îndeplinesc formalitățile ordinare.

D. P. Ghica, în cestiune personală cu d. Cogălniceanu, reamintesc, că politica d-sale a fost calificată de turcească, că chipul său de vedere a fost asemănat cu al lui Aleco-Pașă: dar d-sa crede, că d. Cogălniceanu va recunoaște, cum zice Românil, că l'a luat gura pe dinainte. Și d. Cogălniceanu a fost desaprobat de majorități, de multe ori, poate pe nedrept. Dacă a votat contra convențiunilor, apoi a făcut-o fiind că așa i-a dictat conștiința și ori-câte sute de mii de baionete să aibă d-sa la spate, tot nu l'vor face să voteze contra conștiinței sale.

Voci: Bravo!

D. Cogălniceanu răspunde printr'un gest foarte elocient, care provoacă ilaritatea și aplausele Camerei.

Se continuă dezbateri asupra proiectului pentru înființarea unui secretar la ministerul de externe.

D. P. Ghica propune, ca la acest post să se numiască numai un român, iar nu

un strein, iar D. Stătescu propune ca guvernul să poată numi în această funcțiune și pe un strein, dar fără contract.

D. Ministru de externe arătând necesitatea acelu post acum mai cu seamă, când ministrul este prea ocupat, declară că va cere mai întâi să aște un român pentru postul de secretar, numai să scie bine limba franceză; de aceea primesc amendamentul d-lui Stătescu.

Acest amendament este primit și de Adunare, respingându-se al d-lui P. Ghica. Proiectul se votează apoi în total, cu 60 bile pentru, 9 contra.

Se votează fără discuțiune, proiectul de lege pentru un credit de 1820 lei pe seama comisiunii de dare în judecată a fostilor miniștrii, nefiind suficientă suma votată de 5000 lei.

Asemenea se votează fără discuțiune creditul de 1,114,000 lei pentru ministrul de resbel apre acoperirea cheltuelilor de mobilizare, pe luna Mai, apoi: Proiectul de lege pentru înscrierea între veniturile statului și întrebuintarea la cheltueile publice a veniturilor rezultate din vânzările bunurilor statului; apoi:

Proiectul de lege pentru un credit de 20,000 lei, pentru a plăti instrumentele de cari s'a servit ministru de resbel la delimitările din Basarabia, se retrage de către d. ministru de finance, fiind că Adunarea a adoptat concluziile raportului, care cerea respingerea acestui credit, nefiind prezentat în regulă.

Se votează apoi un credit de 8050 lei pe seama ministrului de Interne apre a despăgubi un grup pierdut de conductorul postului.

D. președinte citește o propunere, analogă cu cea făcută în Senat, ca adunarea să se declare în permanență și sesiunea să se suspende până la trebuință.

Se trimite de urgență la secțiunii.

D. Cand. Popescu face cunoscut rezultatul deliberațiunilor secțiunilor relativ la înființarea unei decorațiuni militare, care este, ca guvernul să vină cu un proiect de lege în această cansă.

D. P. Ghica propune, ca adunarea din inițiativa sa să prezinte un asemenea proiect de lege, ca să se afirme mai mult averanitatea noastră națională.

Voci: Bravo! așa!

D. min. de Culte comunică, că mâne deja se va aduce proiectul de lege, care e gata.

D. min. al Comerțului prezintă un proiect de lege pentru resilierea concesiunii Crawley și autorizarea guvernului de a continua înauși lucrările liniei Ploaești-Predeal.

Se va tipări și se va lua mâne în dezbateri.

Se procede la alegerea noului vice-președinte și d. Cariagdi are majoritatea voturilor, având d. N. Ionescu 17 voturi Camera trece în secțiunii, ridicându-se ședința publică la 4 ore seara.

DIN INTRU

Notă adresată de D. M. Cogălniceanu, Ministru Afacerilor Streine, către agenții României acreditați pe lângă Puterile Garante.

București, 2 (14) Mai 1877.
(Traducțiune)

Domnule agent,

Publicațiunea prin „Monitorul oficial” a convențiunilor încheiate între guvernul Imperial al Rusiei și Guvernul Prințar și protestațiunea adresată de ambasla Poartă către reprezentanții săi, pe lângă puterile străine, la 2 Mai stil nou, v'au pns în curentul situațiunii noastre actuale. Momentul u' mi pare dară oportun pentru a vă arăta aici cansela hotărâtoare a atitudinii ce ne este prescriasă de către împrejurările excepționale în mijlocul cărora ne aflăm. Cunoașteți, D-le agent, că de la începutul rescalării populațiunilor în Herzegovina, în Bosnia și în Bulgaria și a luptei întreprinse de Serbia și Muntenegru contra Turciei, guvernul Inălțimii Sale Serevissime, potrivit sfăturilor puterilor garante, primi îndatoririle impuse de neutralitatea cea mai absolută. Cu toate acestea, dacă uă ast-fel de atitudine nu putea fi primită de cât în detrimental relațiunilor noastre morale și materiale cu populațiunile de pe termul drept, ne era permis de a spera că partea noastră ar găsi compensațiunea sa în regularea definitivă a neutralității noastre.

De acen când acum în urmă, resbelul între Rusia și Turcia se înfățișă ca uă eventualitate amenințătoare, marele

Plutirea deranise foarte ostentitoare și cei mai mulți călători se bolnăviră de ostentuală.

Causa era mai mult „Rangoonul, de cât marea. În adevăr, vapoarele companiei peninsulare, cari fac serviciul în mările Chinei, au un mare defect de construcție. Raportul tragerii apei, fiind rău calculat, face că vaporul opune prea mică rezistență mării.

Așa dar, pe timpul rău, trebuiau luate mari precauții, și adese-ori trebuia ca se scadă aburul. Era o pierdere de timp care nu părea că supără pe Fileas Fogg. Dar Vântură-Lume era neliniștit. Acusa când pe căpitan, când pe machinist și compania, și da dracului pe toți acei cari se însărcinară cu transportarea călătorilor.

„Ce ești așa de nerăbdător să ajungi la Hong-Kong?” — îl întreabă într'o zi Fix.

— Sunt foarte grăbit! — răspunde Vântură-Lume.

— Crezi că d. Fogg se grăbește să prinză vaporul de la Yokahama?

— O grăbă mare încă.

— De tot crezi în acel moft de călătorie împrejurul pământului?

— Da. Dar d-ta, domnule Fix?

— Eu? nu cred!

— Glumește! răspunde Vântură-Lume clipind din ochi.

Această vorbă făcu să engețe mult pe agent. Acest calificativ îl neliniștea fără să scie pentru ce. Oare francesul îl ghicise? Nu scia ce să engețe. Insă enalitatea lui de agent, pe care numai el o scia, cum ar fi putut-o afla Vântură-Lume? Si cu toate acestea, vorbindu-i ast-fel Vântură-Lume, de sigur avea o intenție ascunsă.

Lucrul ajunse și mai departe într'o zi, căci Vântură-Lume nu și putea ține gura.

„Ia spune drept, domnule Fix, — întreabă el cu un aer malițios, — o dată ajuns la Hong-Kong, vom avea oare nefericirea să te lăsăm acolo?”

— Apoi, — response Fix foarte genat, nu sciu! . . . Poate că . . .

— A! dacă ne-ai însoți, ar fi o fericire pentru mine! Vezi! un agent al companiei peninsulare nu se poate opri pe dram. Nu mergeai de cât la Bombăi, și iată că aproape ești în China! America nu l' departe, și din America până la Europa nu l' de cât un pas!

Fix privi cu înare aminte pe Vântură-Lume, care l' vorbira cu așa cea mai binevoitoare, dar care începând a ride, îl întreabă dacă câștiga mult cu meșteșugul acesta?

„Da și nu, — response Fix, — sunt afaceri și bune și rele. Dar înțelegi bine că nu ești călător în socoteala mea!”

— A! pentru aceasta, sunt convins!, strigă Vântură-Lume râzând mereu.

Convorbirea încetând, — Fix intră în cabina lui și începu să engețe. De sigur era ghicit. Într'un mod său altul, francesul recunoscu enalitatea lui de agent secret. Prevenise oare pe stăpânul său? Afacerea putea să mai isbutească dacă se da alarma? În fine, se liniști hotărându-se a lucra francamente față cu Vântură-Lume. Dacă nu alta condițiile trebuincioase ca să a-resteze pe Fogg la Hong-Kong, și dacă Fogg se va pregăti să plece și acum după teritoriul englez, el, Fix, va murturisi totul lui Vântură-Lume. Său servitorul era părtașul stăpânului său, — și în acest caz afacerea era cu totul perdută, său servitorul n'avea nici un amestec cu furtisagul făcut, și atunci interesul său era d'a se depărta de fur.

Ast-fel era situația acestor doi oameni, și d'asupra lor Fileas Fogg plutea în toată majestatea indiferenței. El își implinira raționalmente ocolul lumii fără să se turbure de asteroidele cari se învârtiau împrejurul său.

În vecinătate însă era, — întrebuintând termenii astronomilor, — un astru care ar produce oare-care perturbație în inima gentlemanului. Dar nu! Carmenii mistresei Anda nu făceau uici o impresie, pentru marea mirare a lui Vântură-Lume, și chiar dacă perturbația exista, era mai dificil de calculat de cât acesta a lui Uranus care a produs descoperirea lui Neptun.

Da! Vântură-Lume în toate zilele nu se pntea mira îndestul, el care citea atâtea recunoscinți în ochii tinerei femei pentru stăpânul său! De sigur, Fileas Fogg n'avea de cât atâtea inimă ca să se poarte cu eroism, dar cu inamorat, nu! Cât pentru preocuparea succesului acestei călătorii, iar nici o urmă. El însă, Vântură-Lume, trăia mereu în palpitații. Une-ori, inclinat pe covertă, se nita la forța mașinii care da câte un mare avânt iutelei; alte ori fumulegia pe supape, și aceasta provoaca furiu demnului băiat.

„Nu sunt bine legate aceste supape! — striga el: — abia ne mișcăm! Așa sunt englesii! Ah! dacă vaporul ar fi un vas american, am sări poate în aer dar tot am uerge mai iute!”

(Va urma.)

puteri și înalta poartă în război de noi despre cestiunile oportunității de a transforma și de a ridica la înălțimea unui drept formal îndatoririle decurgând pentru noi dintr-o neutralitate necesară pentru toată lumea, și al căreia esecul nu l'primisem fără nici un avantaj și pentru România. Cu toate acestea, de în deosebi, în intrunile în conferința la Constantinopol, Marele puteri invocând neajunul stipulațiilor printr-oare la această înaltă cestiune, și neținând seamă nici de gravitatea situației nici de justa noastră îngrijire, nu vor să ne conștientescă să cerem pe care împrejurările au îndreptățit-o în de ajuns mai pe urmă.

Din partea, înalta Poartă, întrebându-și sistemul de amănare pe care interesele seale poprii trebuiau să o îndemne înca mai de mult a o păși, se îndărănică a nu voi să reguleze cestiunile ce de zecim de ani erau nehotărâte între Guvernul Imperial și Guvernul Prințiar. Vă voi cita ca fapt izbitor a purtării seale către noi, că, acumă chiar cănd interesul se cerea să înțelegeră cu țara noastră, ea continuă să refuza recunoșterea titlului de România, care, cu toate acestea, primise sancțiunea tuturor Puterilor Garante.

Părșăiți, fără direcțiune ca și fără sprijin, nu se putea să nu ne găsim în fața demersurilor ce un rebel amenințator lăsa neapărat să se întrevadă, și pe care trebuia să le autorizeze atitudinea de indiferență din partea marilor puteri. Rusia ne propuse lealmente de a tracta cu densă în privirea trecerii armatelor imperiale pe teritoriul nostru.

Limbajul său era acela al unei puteri care, conclucând la edificarea Statului Român și luând parte la garantarea existenței seale politice, nu înțelega să își desmiuță opera sa prin violarea drepturilor noastre. Afară de aceasta, Rusia se infușcă înaintea ochilor noștri ca mandatul moral a Marilor Puteri într-o îndeplinirea unei misiuni care fusese chibzuită și indicată într-un mod solemn de însăși Europa prin hotărâri publice și colective. Și deșcă, fără a lua în băgare de seamă simțimental nostru de legitimă conservatiune și necunoșcând caracterul înalt al propunerilor care ni se făcea, noi le am fi opus un refuz nesocotit și lipsit alt-fel de ori ce sprijin, România s'ar fi găsit expusă prin ea însăși unei violanții fatale a teritoriului său, a drepturilor sale și a intereselor seale celor mai scumpe. Nu mă voi întinde mai mult, d-le agent, asupra imperiozității considerabile care ne sfătuisă să primim propunerile guvernului Imperial al Rusiei, și las convențiilor încheiate, la 4 (10) Aprilie, grăja de a demonstra cât de mult intenționat leale ale cabinetului din St. Petersburg, și dreptele noastre precunții s'au găsit de acord spre a asigura țării noastre împreună cu cele mai scrupuloase îngrijiri a intereselor noastre materiale, garanția fără rezervă a drepturilor noastre ca națiune.

Primele stipulații ale convențiilor încheiate conțin dar în ele înșile intențiunile lealente mărturisite ale ambilor contractanți, și nu dă loc la nici un îndoielă. În adevăr, dacă ioninta unei situații neapărat decisivă și recunoscută dacă nu într-un mod oficial cel puțin într-un mod tacit, România a crezut că trebuie să accedese la propunerile guvernului Imperial al Rusiei; guvernul Prințiar ar încredere că nu numai a cruțat României pericolele unei ocupații militare forțată, dar și a asigurat respectul individualității și instituțiilor sale, în același timp ca și garanția formală a menținerii limitelor seale teritoriale. Ori cât de modest ar fi, România avea dreptul a se preocupa de conservatiunea sa materială, și găsea posă, oareș-cum, în mijlocul unui rebel devenit de aci înainte inevitabile. Această țintă, comandată de necesitățile existenței seale, credem că am atins-o, și ne place a spera că nimeni nu va voi să o conteste legitimitatea.

Încheind convențiile din 4 (10) Aprilie, credem că am înălțat orice neajunul asupra atitudinii noastre în conflictul oriental. Caracterul acestor stipulații și, îndrăznesc a dice, sobrietatea ce le distinge, trebuia să ștergă cea mai mică îndoielă, asupra legalității intențiilor noastre în ceea ce privește legăturile ce avem cu Turcia, legături consacrate prin tratatele europene, care se află menționate în convențiile noastre cu Rusia.

Relațiile noastre cu sublima Poartă o'aveau trebuință, pare-mi-se, a fi determinate prin înțelegerea diplomatică analogă cu aceea din 4 (10) Aprilie, și pe

care nu ar fi voit să ne vezi încheind-o și cu Turcia. Preocupăți mai ales poate de valoarea acestor relații, inspiratorii unei asemenea politici nu și da neapărat seamă de consecințele periculoase ce ar fi avut pentru România. Însă noi îngrijiiți cu drept cuvânt mai mult de securitatea noastră și de menținerea acestei neutralității, a cărei responsabilitate exclusivă ni se lăsa nouă, nu am fi putut subscrie o asemenea convențiune, fără a transporta prin aceasta chiar și cu scintilă theaterul războiului în România.

În adevăr, în condițiile în care am tratat cu Guvernul Imperial al Rusiei, ne era cel puțin ertat de a spera că România va fi ferită de urmările nenorocite a unui rebel, la care am fi dorit cu căldură să rămăna străini. Dar cine nu vede că deschizând teritoriul nostru armatelor Sultanului, am fi adus fatalmente războiul la noi cu toate grozviile lui? Mă abțin de a aminti aci esecurile cari, înainte chiar de ruperea relațiilor între Rusia și Turcia și fără nici o provocare din partea-ne, s'au fost comise pe teritoriul nostru de avangardele nedisciplinate ale trupelor otomane după litoralul Dunărei. Este de ajuns a menționa asemenea fapte pentru a arăta pericolele la cari România ar fi fost expusă, dacă războiul ar fi fost adus pe teritoriul ei.

Nu s'ar putea dară acusa nici intențiunile noastre, nici prudența noastră, pentru că am lucrat cum am făcut. Suntem, din contra, convingți că am contribuit, în măsura puterilor noastre, pentru localizarea războiului și depărtarea lui după teritoriul nostru.

După cele ce preced, mi se pare de prisos a releva caracterul puțin chibzuit a unor propuneri, după cari trupele române erau chemate a coopera cu armata otomană contra armatei ruse. O propunere de această natură are în sine refutațiunea sa, cu atât mai mult că ea nu ni s'a făcut de cât în ajutorul intrării armatelor ruse în România.

După ce am explicat astfel atitudinea noastră, nu hesit a afirma aci, în numele Guvernului Măriei Sale Serenissime Prințului Carol I, că intențiunile și actele noastre s'au fost în totul conforme cu datoriile noastre. Dacă pe de o parte am voit, prin convențiuni, a lua măsură pentru a ne apăra contra pericolelor unei situații incongruente de neprevăzut, pe de altă parte nu intram nici cum în vederile noastre de a rupe legăturile cu Imperiul Otoman, nici a căuta să tragem folos din împrejurările cari ar fi putut prezenta în favoarea noastră.

Acestea erau principiile liniei noastre de purtare. Chiar de la început luserăm ferma hotărâre de a stărua într-însa, numai dacă România nu va fi provocată de însăși Turcia. Afară de acest din urmă caz, nu înțelegeam de loc a constitui România parte beligerantă împreună cu Rusia contra Imperiului Otoman. Misiunea armatei române deriva naturalmente din declarațiunile anterioare ce am făcut în mai multe rânduri Sublimei Porți și tuturor cabinetelor străine.

Din nenorocire continuarea, în mijlocul populațiilor noastre inofensive, a incursiunilor pustiitoare făcute pe neașteptat din ce în ce mai mare: capturarea a mai bine de două sute corăbi și a crucicului lor, captarea făcută pene în porțile noastre și chiar în interiorul rîurilor noastre, precum Jiu, Ialomița și Olta; întrebunțarea petrolului pentru a arde și a distinge corăbiile, cari nu voiau a urma monitoarele turce, și în fine bombardarea de acesti din urmă și de bateriile țărului drept al Dunărei a orașelor și satelor noastre, cari nu erau pregătite nici pentru apărare și nici pentru atac, și unde nu era nici un soldat rus sau român, ne lăsa puțină speranță că ar fi posibil a păstra o atitudine de care nu am fi voit ce toate acestea a ne depărta cu nici un preț. Două împrejurări din urmă s'au venit să înlătură cu totul această speranță, și a neliniști securitatea noastră politică: mai întâi insulta ce ni s'a făcut prin suspendarea funcțiilor agentului nostru din Constantinopol, ca cum agentul diplomatic al României ar fi fost un funcționar turc nebucruțându-se de imunitățile acordate de dreptul gințelor reprezentanților străini. Veni apoi depeșea ce E. Sa Saret-Papa, n'adrasat, la 2 Mai corent, reprezentanților Turciei pe lângă puterile garante.

Dispozițiunile ostile pentru noi manifestate de sublima Poartă prin această depeșă, amenințările ce se găsesc într-însa pentru țara noastră și pentru instituți-

unile sale, amenințări urmate de un bombardament general a întregului nostru țăr, nu ne mai lăsa nici un îndoielă că suntem în război cu Turcia, și că acest război ni s'a declarat de însăși Sublima Poartă.

În fața acestei atitudini a guvernului otoman în privința noastră și a actelor sale de ostilitate învederată, care, după principiile dreptului public, constituie o stare de rebel manifestă, guvernul Român îndeplinește o datorie, stabilind neted înaintea Puterilor Garante și înaintea opiniei publice a Europei întregi, că Sublima Poartă ea însăși a rupt legăturile ce existau între densă și România și că prin urmare, noi nu putem de aci înainte răspundea de ea se încearcă a arunca asupra noastră, prin depeșă sa din 2 Mai.

În prezența tuturor acestor fapte, a căror gravitate nu poate scăpa spiritului drept și luminat al cabinetului... Guvernul M. S. Prințului Carol I n'ar putea rămănea spectator nepăsător. Suntem siliți a lua chiar de aci măsură, astfel precum le cere situațiunea creată de însăși Turcia, pentru a respinge prin forță actele de agresiune la cari este expusă România din partea armatelor otomane.

Tări de dreptul nostru și de justiția cauzei noastre, și comptând pe solicițiunile Puterilor Garante pentru noi, vom face tot ce datoria noastră către țară ne impune pentru a apăra pământul nostru, pentru a salva instituțiile noastre și pentru a asigura existența noastră politică.

Bine-voiți a da citire și a lăsa copie după această notă Excelenței Sale d-lui ministru al afacerilor străine.

Profit de această ocaziune pentru a vă reînui, d-le agent, asigurarea înaltei mele considerațiuni.

(Sennat) Cogălniceanu.

DE LA TEATRUL RĂZBOIULUI

Oltenița, 4 Mai.

Prin telegrama ce v'am trimis ieri, v'am anunțat că începuse lupta între Turci și Români, pe la orele cinci după amiază. Dat-nuți până azi, 4 Mai, două ore după amiază, putem zice că aerul din această parte a Dunărei a fost mereu înțesat de mizocul și fumal prafului de pușcă. Este un aer care ne îmbată. Plăcerea cu care l' respirăm, dovadă că n'am pierdut nimic din vitejia strămoșenească; că dacă armele n'au scăpat încă timp în apărarea satelor hotare, vina nu este nici a brațelor, nici a sufletelor noastre, ci a împrejurărilor prin cari am trecut și cari ne-au făcut indiferenți de gloria militară, căci nu aveam pentru ce să ne luptăm.

Azi însă când avem o țară de apărut, când mândria națională ne resală sufletul, în fața focurilor înamicului, simțim și noi că suntem o nație.

Această conștiință patriotică este în atât mai vie în cât o vedem izbucnind nu numai din sufletul societății culte, dar și din al poporului, ca un simțiment natural. Oficieri, soldați, onșeni și țărani, toți de o potrivă sint ardura de luptă, se-tele d'a înfrunța periculul. Apoi eale solidaritate națională care face să dispară toate urile, toate interesele toate osebirele sociale, și toți să ne contopim într-o singură voință, într-un singur dor, probăzu și mai mult că acest popor nu numai că există, dar că este mare și demn d'o soartă mai bună.

În privința solidarității, voiți aminti un fapt de ieri.

Dacă oșibesc ce-vape soldatul nostru, este napăsarea cu cărestă în fața pericolului. Pe când soldatul turc și chiar al altor naționalități ni renumite pentru bravură, se farișează, se ascunde prin ganțuri, românul scilează moartea, și tocmai pentru aceasta oare și morțoasă l' ocolește. Un asemenea soldat erise plinba pe malul Dunărei cu lăcaș în gură. Turcii văzându l', descărară îndată o ploaie de gloanțe. Soldatul f' rinit. Acela fu de ajuns a îndrăji pe soldații noștri cari păziu malul, pentru a face pe Turci să regrete scârboasa lor procedură. Pusilele începură, dar la sigur, ie-care soldat cănta să nu și parzăz praful și gloanțele: de aceea ochia încet, dar bine.

Este un spectacol care l' face ochi să lăcrimeze de bucurie și mândrie, când vezi căntegul și ochesece. Cumele care nu lipsesc. Așa pe când u soldat își trântise chepiul și ochia, altu care nu prea se recomanda cu econoa focurilor, dice:

„Nu ca la iepuri, Marine! Altul iar dicea rădăna: Numai de nu l' ași sparge ciubucul ca să l' găsesc când oiu trace-a-colo!”

Pe la șase ore au început și bateriile române și turcești, dar focurile acestora n'au ținut de cât vro oră.

Cei alți soldați cari erau departe de luptă, ardeau d'o impaciunță copilărească d'a lua și ei parte. Dorobanțul cu osebire strigau mai tare să meargă și ei. Dar cum nu li s'a permis împlinirea acestei dorințe, căți-vă au început să jonece de ciudă.

De și lupta de ieri a ținut vro cinci ore, nici o pierdere din partea Românilor pe când din partea Turcilor s'a vădut mulți cădând, între cari și un oficer.

Azi la 12 ore a început iar focurile între bateriile noastre și cele de dincolo. „Purcelele Turcilor” — căci așa numesc soldații noștri ghiulelele, cad foarte rău, pe cădu a le noastre cum cad, „fată” în grab cădu a spusă de purcăi.

O magaziu din Otenița s'a derănat. Turtelea arde. Bateriile noastre tună mereu și toate obuzurile se sparg pe tablele și zăndramalele turcești.

În acest moment îmi trece o figură prin minte, generalul Florescu! Dacă azi înima ori-cărui Român tresare de fericire și mândrie, nu trebuie oare să ne amintim că dacă avem o armată atât de esecutată și cu un material atât de bun, lui și numai lui datorim aceasta, căci el și numai el și-a jertfit viața întregă pentru formarea și înflorirea ei? Toate invectivele și calomniile inamicilor săi azi se înecaă în habnăl tunurilor românești cari l' căntă meritul și cari spun României că ea poate să crească în viitor, căci are o armată bravă și fi cu prevedere. G.

Amăruntele ce mă aham despre luptele de la Dunăre sunt următoarele:

În bombardarea de ieri de la Otenița s'a deosebit bateria căpitanului Lupășen, prin țintirea loviturilor cari au aprins o parte din tabăra turcească.

Un alt oficer român, țintind cu carabina p'un oficer turc, l'a culcat la pământ.

Vro cinci-zeci de Turci s'au trecut eri dimineață în caica la pichetul No. 8 numit Morile, s'au tras focuri asupra celor opt grăniceri cari s'au retras; în urmă au dat foc pichetului, unor căli de fân și s'au retras.

Telegraful, de azi, reproducând telegrama agenției Havas, despre lupta dintre Turci și Rușii cari au trecut Dunărea la Potușă, zice că numele „Potușă” nu există pe harta Dobrogei. Se înecaă d-nu Fundesen, amic al d-lui Sănișceanu. Nu numai că satul Potușă este în Dobrogea, dar chiar lângă Olteci.

Pregătirile pentru trecerea Dunărei se fac prin mai multe vaduri.

Dominecă spre luni mai multe bărci cu Turci au încercat să se apropie de țărul nostru aproape de Smârda la Gîrghi. Căărășii dela postul vecin le-a constrins cu focuri să se retragă în grabă, adăpostindu-se după ostrov.

Mișcarea considerabilă a trupelor rusești de la Brăila în ceea ce malul Dunărei, arată scopul d'a ocupa o mare parte din acest mal. Aceasta îngrijese foarte mult pe Turci, cari nu pot opune forțe egale Rușilor în toate punctele ocupate de acestia, și ei vor fi siliți să lase locuri fără apărare sau cu o garnisonă neîndeștătoare, și prin urmare foarte expuse la o concentrare grabnică a Rușilor pentru trecerea Dunărei.

Mișcarea trupelor turcești din Dobrogea arată intenția d'a retrage forțele din peninsula către a doua linie de apărare, lăsând oare-cum trecerea Dunărei liberă.

La Ruscine consula Engliterei a notificat supșilor englesi din acel oraș că cum tunurile după amândoi malurile s'au început, autoritățile militare din Ruscine se așteaptă că și bateriile rusești de la Gîrghi s'au înceapă facul, care poate să fie îndreptat d'o cam dată contra gării drumului de fer.

SCRILE ZILEI

Din faptele militare de la Otenița, înca ce mă aham. Un monitor turcesc, voină să treacă, s'a oprit la vro doi kilometri de Otenița, într-un sin al malului turcesc, adăpostit de ostrovul mare. Pentru a și deschide calea atât el, cât și forțele din Turtelea și infanteria turcească desfășurată în tiradori pe lângă ganțuri, s'au început focurile contra țărului nostru. Bateriile și infanteria noastră desfășurată în tiradori, după o răspundere viguroasă care a ținut aproape o oră, s'au făcut pe înamie să se retragă, tunurile lui s'au tăcut, iar monitorul s'au fagi vătămat.

Trupele române, sub comanda energică și inteligentă a generalului Mann, a probat multă bravură și un admirabil sânge rece.

La Ialaz a fost asemenea o vie luptă de tunuri între un monitor turcesc și bateria română, care a ținut vro trei sferturi de oră. Monitorul izbit de mai multe obuze,

cari toate s'au eclat și l'au sfărâmat catargul cel mare, a fugit spre Nicopoli. Focurile turcești n'au avut alt efect la noi de cât că au atins câteva magazine.

Se crede că atacul din partea aceluia monitor a fost pentru a menagia trecerea unui alt marea vas turcesc care s'a oprit la o distanță inaccesibilă bateriilor noastre și care a dispărut în timpul nopții.

Citim în foaia „Ialomița”.

În ziua de 27 curent 200 soldați turci s'au trecut frontiera în balta Maltezi, acest district, nu pusă la țară și nătrețe, a voit să rădice 400 vite corunte, dar le-a lăsat căci s'au strigat retragerea alți turci din malul Cernovozii.

În ziua de 28 în balta Bordoșani 30 turci s'au împușcat 42 vite corunte ale lui Ioan Simedrin și le-a trecut Danărea, cu vase luând și un servitor al acestuia.

Ieri, între orele 10—12 ziua, s'au trecut pe strada Văcărescilor, în direcțiunea Olteniței, trupe rusești de toate armele: Cazaci cu lungi săliți, cerechezi martiali cu uniforme și armele lor primitive, artileria grea și distractora, etc. Marginea străzii, curțile și casele erau înțesate de privitori: bărbați, femei, bătrâni și copii. Diferite observațiuni și exclamațiuni se auzeau din mulțime: „Se duc voinicii țării și sântoși: cine știe, căți nu și vor mai vedea țara! Toți bărboși, toți poate s'au nevastă și copii! Cine știe, dacă se vor mai vedea în lumea aceasta!”

Când trupele, în tăcere adăncă, ajunseră la podul dela apa minerală, de odată și spontaneamente începură a cănta unul din acele căntece caucasiane, în a căror melodie monotonă și melancolică, vibrează istoria întregă a unui popor.

Multe natuiri mai sentimentale dintre privitori își ștergeau lacrimile.

La finea orașului mai am loc un tablou final, tot atât de caracteristic și semnificativ.

După ce toți trecuseră podul, deodată se zăriră revenind în fuga căilor, doi cerechezi și intrară iar în oraș pe unde veniseră. Se părea că s'au pierdut mult nitat ceva. După câte-va minute se arătară din nou, având în mijlocul lor, tot călare, pe un camarad de arme, care, după cum se vedea din legămintele sale în șea, cercase a și îneca dorul de țară în vinul românesc. Trecând podul însă, voinicului care acum fu birnit d'uu voinic mai mare, de vin, — își perdu echilibrul de tot și căzu sub cal care îndată se oprit, ca și c' l' alți. Lumea se grămidea din toate părțile. Dar căta fu groaza, mai ce seamă a femeilor, când văzură pe unul din escortă că și trage pușca și se răpede la nenorocitul întins la pământ. Femeile fugiră prin curți tipând. Mulțimea se retrase privind mai de departe, dacă va avea loc într-adevăr o esecutiune atât de răpede. Cel-lalt cerechez însă oprit pe camaradul său de la a-aceasta, înduogă, se vede, de rugămintele năfericului, care ridicase mâinele în sus, și după ce l'a ridicat iar pe cal, plecăci.

NOUȚĂȚILE ZILEI

Ciocnirea de trenuri. — Între Pitești și Costești s'au ciocnit două trenuri. Se vorbese de că l'va marș și rânși. Nu vom întârzia d'a comunica amănunte.

TEATRU CEL MARE

Sămbătă la 7 Mai 1877

ERNANI

Dramă lirică în 4 acte, poezia de F. M. Piave musica de G. Verdi. Prețurile locurilor: Loja Rang I și II, 30 fr. — Rang III, 18 fr. — Stal I, 5 fr. — Stal II, 3 fr. — Stal III, 2 fr. — Galeria 1 franc.

THEATRUL DE VARA

GRADINA GUICHARD

COMPANIA DRAMATICA

Cu concursul artistic și direcțiunea de scenă a d-lui M. PASCALY. Duminecă 8 Mai 1877. Pentru prima oară

MAMA SOACRA

Comedia în trei acte, traducere de d-nu Gugiă, (Le procès Vauradieux).

STELUȚA

Chansonetă de d-ra Efrusina Dedu.

ADIO LA CARPAȚI

Chansonetă executată de d-ra M. Georgescu.

NUMAUITA

Chansonetă executată de d-ra Dedu.

VIORICA DUPE VALE

Chanson. executată de d-ra M. Georgescu.

MIHAI BRAVUL

Dupe victoria românilor în contra turcilor la CALUGARENI

Tabloul național istoric în versuri de d. Bolintineanu și M. Păscaly, executată de toată compania. — Prețurile: Locul I, 2 franci, Locul al II, 1 franc.

